

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 49/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny z dnia (...), Sąd Okręgowy w P., sygn. akt (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. Z.	Skazany obecnie (w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny – dzień wyrokowania	Opinia o skazanym AŚ S. z (...) r. Odpis wyroku w sprawie (...)	258-259 282-292

(...) r.) wykonał już karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w okresie (...) r., orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego P. w P. wyrokiem z (...) r. w sprawie (...). Skazany obecnie – w okresie od (...) r. odbywa karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) i będzie następnie odbywał kary 1 roku i 6 miesięcy w okresie od (...) r. orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) oraz 14 lat pozbawienia wolności w okresie od (...) r., orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia (...). Dodatkowo, w trakcie orzekania w postępowaniu apelacyjnym okazało się, iż P. Z. został także skazany wyrokiem Sądu Rejonowego P. (1) w P. z

			<p>dnia (...) na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą będzie odbywał od (...)</p> <p>Skazany odbywa karę w warunkach zakładu karnego typu zamkniętego w systemie zwykłym. Podczas pobytu w AŚ S. został raz karany dyscyplinarnie w zawieszeniu i trzy razy nagrodzony. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, zaś jego proces resocjalizacji przebiega prawidłowo.</p>		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			
0.12.2. Ocena dowodów					

<p>0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.</p>	<p>Opinia o skazanym AŚ S.. Odpis wyroku w sprawie (...)</p>	<p>Wynikające z tych dowodów fakty są bezsporne, gdyż wynikają z dokumentów urzędowych i nie były kwestionowane w toku postępowania odwoławczego. Poza tym te okoliczności, poza jednym ukaraniem dyscyplinarnym i poza dodatkowymi dwoma nagrodami regulaminowymi a także poza wykonywaniem innych kar wynikają już z wcześniejszej opinii AŚ S. z dnia(...).r. (k. 158-159).</p>	
<p>0.12.2.2. Dowody niewzględzone przy</p>			

<p>ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Nie dotyczy</p>		
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>1. naruszenie przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 k.k. w zw. z art. 4 k.k., polegające na błędnym przyjęciu, iż przy wymierzeniu wyroku łącznego skazanemu należało stosować przepisy dotyczące kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>łącznej w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania wyroku, podczas gdy, zgodnie z przepisem art. 4 § 1 k.k. należało zastosować przepisy dotyczące kary łącznej w brzmieniu obowiązującym do dnia 24.06.2020 r.</p> <p>2. rażąca niewspółmierność kary wyrażająca się w wymierzeniu najsurowszej kary przewidzianej przepisami dotyczącymi kary łącznej i nie zastosowaniu przy wymierzeniu kary zasady absorpcji.</p>		
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przed przystąpieniem do omówienia obowiązujących regulacji prawnych dotyczących</p>			

orzekania kary łącznej, w tym tej zastosowanej przez Sąd I instancji, jak i tej proponowanej przez apelującego, jak i przed ustosunkowaniem się do zarzutu apelacyjnego należy zważyć, co następuje:

Sąd Okręgowy w P. w sprawie o sygn. akt (...)

w postępowaniu prowadzonym w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego P. Z. (uprzednio K.) brał pod uwagę następujące prawomocne skazania wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w G. z (...) r. w sprawie (...)

prawomocnego (...) r., za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione (...)r., na karę 5 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w W. z (...) r.

w sprawie (...)

, prawomocnego
(...) r., za
przestępstwo z
art. 280 § 1 k.k. w
zw. z art. 64 § 2
k.k., popełnione
w okresie(...) r.,
na karę 4 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności,

przy czym
powyższe kary
jednostkowe

zostały

połączone w
jedną karę
łącznie 6 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności

wyrokiem

**łącznym Sądu
Rejonowego**

**w W. z
(...) (oznaczenie
literą A);**

**III. Sądu
Okręgowego**

w P. z (...)

, prawomocnego
(...) r., za
przestępstwo z
art. 13 § 1
k.k. w zw.
z art. 191
§ 2 k.k.,
popełnione (...) r.,
na karę
1 roku i
6 miesięcy
pozbawienia
wolności;

**IV. Sądu
Okręgowego**

w P. z (...) r. w

sprawie (...),
prawomocnego
11.12.2019 r.:

a) za
przestępstwo z
art. 258 § 1
k.k., popełnione
co najmniej w
okresie sierpnia
2009 r., na
karę 1 roku
pozbawienia
wolności,

b) za
przestępstwo z
art. 55 ust. 3
u.p.n. w zw. z
art. 12 k.k. w
zw. z art. 65 § 1
k.k., popełnione
w okresie od
(...)r., na karę 3
lat i 4 miesiące
pozbawienia
wolności,

c) za
przestępstwo z
art. 56 ust.
3 u.p.n. w
zw. z art. 12
k.k., popełnione
od(...)r., na karę
3 lat
pozbawienia
wolności

i po połączeniu
tych kar na
karę łączną 4
lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności;

V. Sądu
Rejonowego
P. w P. z
(...) r. w
sprawie (...)

, prawomocnego
(...) r., za
przestępstwo z
art. 13 § 1
k.k. w zw.
z art. 291
§ 1 k.k. w
zw. z art.
64 § 1 k.k.,
popelnione (...) r.,
na karę
1 roku i
6 miesięcy
pozbawienia
wolności;

**VI. Sądu
Okręgowego
w P. z (...)r.
w sprawie (...)**
, prawomocnego
(...) r.:

a) za
przestępstwo z
art. 252 § 1 i 2
k.k., art. 197 §
1 i 3 pkt 1 i 4
k.k., art. 157 § 1
k.k. i art. 13 § 1
k.k. w zw. z art.
282 k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k. w
zw. z art. 64 § 2
k.k., popelnione
(...) r., na karę 13
lat pozbawienia
wolności,

b) za
przestępstwo z
art. 263 § 2 k.k.,
popelnione (...) r.,
na karę 2
lat pozbawienia
wolności,

c) za
przestępstwo z
art. 62 ust. 1
u.p.n.,

popelnione (...) r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

i po połączeniu tych kar na karę łączną 14 lat pozbawienia wolności.

W czasie postępowania przed Sądem odwoławczym ujawniło się także nowe skazanie.

Mianowicie P. Z. został także skazany

wyrokiem Sądu Rejonowego P. (1) w P. z dnia (...) r. w sprawie(...), prawomocnym

(...) r., za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., popelnione(...) r. na karę 10 miesięcy

pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1

k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

popelnione (...) r., na karę 1 roku pozbawienia

wolności i po
połączeniu tych
kar na karę
łącną 1 roku
i 3 miesięcy
pozbawienia
wolności.

Należy od razu
zaznaczyć, iż
wyrok ten nie
tylko zapadł
i uprawomocnił
się po(...) r.,
ale i również
przestępstwa, za
które P. Z. został
nim skazany,
zostały
popelnione po
tej dacie, jak i po
datach wydania
pozostałych
wyroków. To
więc oznacza w
świetle aktualnie
obowiązujących
uregulowań, iż
nie jest w ogóle
możliwe wzięcie
pod uwagę przy
orzekaniu w
niniejszym
postępowaniu
tego wyroku.
Również ta
niemożliwość
dotyczy
uregulowań
obowiązujących
przed (...) r.,
skoro czyny
zostały
popelnione po
tej dacie. Przy
dalszych więc
rozważaniach
ten wyrok

zostanie
pominięty.

Należy w tym
miejscu zwrócić
także uwagę
na wykonanie
kar pozbawienia
wolności
orzeczonych
wyrokami z
punktów I i
II (a dokładniej
mówiąc kary
łącznie
obejmującej te
kary
jednostkowe,
orzeczonej
wyrokiem
łącznym Sądu
Rejonowego w
W. w sprawie
(...) oraz kary
orzeczonej
wyrokiem z
pkt III. Ta
okoliczność ma
istotne
znaczenie przy
prawidłowym
orzekaniu w
niniejszej
sprawie, bowiem
błędne ustalenia
w tej kwestii,
zasadnie
podniesione
przez obrońcę
skazanego, były
powodem
uchylenia
pierwszego
wyroku
wydanego w
niniejszym
postępowaniu,
tj. wyroku
łącznego z dnia
(...) wyrokiem

Sądu
Apelacyjnego w
P. z dnia (...) i przekazania tej sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania (k. 87-89 oraz k. 171-175). Należy przy tym zauważyć, iż tym uchylonym wyrokiem Sąd Okręgowy połączył „tylko” kary jednostkowe orzeczone wyrokami z punktów III i IV, stosując uregulowania obowiązujące przed (...) r. i wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat i 3 miesiące, zaś co do kar orzeczonych wyrokami z punktów I i II (a także kary łącznej obejmującej te kary) umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego. Sąd Okręgowy wówczas doszedł do wniosku, iż te kary (a dokładniej mówiąc kara łączna orzeczona w sprawie (...)) a także kara pozbawienia

wolności
orzeczona
wyrokiem z pkt
III zostały w
całości
wykonane.

Tymczasem,
skupiając się na
tym
zagadnieniu,
czego Sąd
Okręgowy
podczas
drugiego
rozpoznania
sprawy w ogóle
nie uwzględnił w
swoich
ustaleniach,
zauważyć należy,
iż wspomniane
wyżej kary nie
zostały w całości
wykonane i
nadal podlegają
one wykonaniu.

Jak wynika to
z informacji
o pobytach i
orzeczeniach z
AŚ w P. z (...)r.
skazany odbywał
karę łączną 6 lat
i 6 miesięcy z
wyroku łącznego
oznaczonego
wyżej literą A
(SR W. w
sprawie (...)) w
okresach od (...)
r. a nadto
na poczet tej
kary zaliczono
stosowane
wobec
skazanego
tymczasowe
aresztowanie od

(...) r. Z informacji tej również wynika, iż skazany w trakcie wykonywania tej kary korzystał z przerw w karze.

Z informacji tej także wynika, iż skazany odbywał karę orzeczoną wyrokiem z pkt (...) r., na poczet której zaliczono okres od (...)

Tymczasem z akt Sądu Rejonowego w W. o sygn. (...) (dot. opisanego wyżej wyroku łącznego pod literą **A**) wynika, iż skazany faktycznie odbywał karę łączną od (...) r. (k. 45), ale została ona zakończona już (...) r. z powodu uzyskania przerwy w karze (k. 46).
Analizując dalej tok tego postępowania wykonawczego zauważyć należy, iż skazany korzystał z przerw w wykonaniu tej kary orzeczonych postanowieniami Sądu

Okręgowego w P. z (...) r. w sprawie V K. 687/06 (k. 66-67), z dnia (...) r. w sprawie V K. (...) (k. 108-109) oraz postanowieniami Sądu Okręgowego w K., które także dotyczą udzielenia przerw w wykonaniu kary orzeczonej wyrokiem opisanym wyżej w pkt **III**, tj. postanowieniami z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 196), z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 198), z (...) w sprawie III K. (...) (k. 200), z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 201), z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 203), z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 205) i z (...) r. w sprawie III K. (...) (k. 214).

Jednocześnie wcześniej Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z (...) r. zawiesił postępowanie wykonawcze co do wykonania kary łącznej,

gdyż skazany od (...) r. korzystał z przerwy w karze (k. 104-105), zaś postanowieniem z (...) r. podjął postępowanie wykonawcze wobec skazanego, gdyż skazany przebywał w AŚ P. (k. 182) i wówczas było obliczenie kary z (...), z którego wynikało, iż skazany miał odbywać tę karę łączną w okresie od (...)r. i na poczet tej kary zaliczono okresy: od (...) r. (k. 192), przy czym, jak to wynika z w/w postanowień o przerwach w karze skazany nie dokończył odbywania tej kary łącznej. Niedokończenie to dotyczy również kary z wyroku z pkt III.

W aktach tych znajduje się także informacja AŚ P. z(...) r. do sprawy (...), z której wynika, że wobec skazanego w dniu (...) r. zakończono wykonywanie 6

lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności z
powodu
zwolnienia z
trakcie przerwy
w wykonywaniu
kary i z powodu
zawieszenia
postępowania
wykonawczego
postanowieniem
Sądu
Okręgowego w
K. z (...)r. w
sprawie III K.
(...) (k. 220).
Natomiast ze
znajdującej się
w tych aktach
informacji AŚ w
P. na k. 221,
odwołującej się
do
odpowiednich
przepisów
wykonawczych
dotyczących
wykonywania
kar pozbawienia
wolności
wynika, iż
skazany P. Z. w
dniu (...)r. został
zwolniony z
Zakładu
Karnego w
Starym B. w
związku z
udzieloną mu
przerwą w
wykonywaniu
kary i został
z dniem(...)r.
skreślony z
ewidencji AŚ
P., natomiast
akta wraz z
dokumentacją
wykonawczą

przekazano do
archiwum w
związku z
zawieszeniem
postępowania
wykonawczego
w sprawie
wykonania kary
6 lat i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności (dot.
opisanego wyżej
wyroku łącznego
pod literą **A**
– przyp. SA)
i kary 1 roku
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności (dot.
opisanego wyżej
wyroku z punktu
III – przyp. SA).
Jednocześnie w
informacji tej
zwrócono
uwagę, że w
przypadku
ponownego
skierowania do
wykonania w/
w kar osadzenie
w jednostce
penitencjarnej
Służby
Więziennej
może nastąpić
na podstawie
nowej
dokumentacji.

Z tych akt SR
w W. nie wynika
wprawdzie, by
ponownie
skierowano
dalszą część
tej kary łącznej
do wykonania,
co także nie
znajduje

potwierdzenia w omawianej wyżej w sekcji 2.1. opinii AŚ w S. z (...)r., ale z ustalonych wyżej danych jasno wynika, iż ta kara łączna z wyroku łącznego opisanego wyżej pod literą A nie została do końca wykonana a tym samym nadal podlega ona wykonaniu, co także dotyczy kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w P., opisanym wyżej w pkt **III**, przy czym akurat ta informacja wprost wynika z treści wspomnianej opinii AŚ w S..

W toku niniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego, mając na uwadze różny czas popełnienia przez skazanego przestępstw, jak i czas uprawomocnienia się wyroków w grę wchodzić mogą różne regulacje prawne dotyczące orzekania kary łącznej: tj.

obowiązujące do
(...)

Należy
zauważyć, iż
regulacje
prawne
obowiązujące do
(...) r. są do
siebie bardzo
zbliżone.

Jednakowe jest
bowiem
brzmienie
aktualnego
przepisu art.
85 § 1 k.k.
z brzmieniem
przepisu art. 85
k.k.,

obowiązującym
do (...) r.
Natomiast w
przypadku art.
86 § 1 k.k., tj.
w zakresie granic
kary łącznej
różnica jest taka,
że przepis art.
86 § 1 k.k.
w brzmieniu
do 30.06.2015
r. przewidywał
wymierzenie
kary łącznej
pozbawienia
wolności w
granicach od
najwyższej z kar
wymierzonych
za poszczególne
przestępstwa do
ich sumy, nie
przekraczając
jednak 15 lat
pozbawienia
wolności.

Natomiast od
(...) r. przepis
ten przewiduje

wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak kary 20 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zaskarżonym wyrokiem łącznym zastosował aktualnie obowiązujące zasady dotyczące łączenia kar, tj. obowiązujące od (...) r. i połączył kary jednostkowe wymierzone wyrokami opisanymi wyżej w punktach **IV**, **V** i **VI**. Sąd I instancji jednak nie tylko nie rozważył zastosowania art. 4 § 1 k.k., co zasadnie podnosi apelujący, ale również niezasadnie łączy kary, stosując zasadę dotyczącą wydania pierwszego chronologicznie

wyroku,
odwołując się
do pierwszego
z popełnionych
czynów (sekcja
3 formularza
uzasadnienia
wyroku), jak i
w ogóle nie
rozważa kwestii
dotyczącej
wykonywania
kar w
omówionych
wyżej
wymienionych
sprawach
opisanych pod
literą **A**
oraz w pkt
III. Poza tym
byłyby podstawy
do zastosowania
zasady
„chronologii”, tj.
zasady
obowiązującej
od (...) r.
w stosunku do
kary orzeczonej
wyrokiem
opisanym wyżej
w pkt **IV**, ale
dopiero
wówczas, gdyby
czyny osądzone
tym wyrokiem
zostały
popełnione w
okresie
obowiązywania
już tej nowej
regulacji, tj. w
okresie od (...)
r. Skoro zaś
czyny te zostały
popełnione
jeszcze pod
rządami
Kodeksu

karnego
obowiązującego
do (...) r.,
kiedy to istniały
znacznie
łagodniejsze
granice kary
łącznej w art.
86 § 1 k.k., to
zastosowanie do
kar
wymierzonych
tym wyrokiem,
który do tego
uprawomocnił
się między (...) r.,
zasad
obowiązujących
od (...) r. nie było
uzasadnione z
punktu widzenia
prawa
materialnego.

W tej sytuacji
należy zawrzeć
uwagi dotyczące
stosowania tych
regulacji
prawnych.

Zgodnie z art.
81 ust. 2 ustawy
z dnia (...) r.
o dopłatach do
oprocentowania
kredytów
bankowych
udzielanych
przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami (...)19
oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w
związku z
wystąpieniem
(...)19

(Dz.U.2020.1086)
należy stosować
przepisy
Kodeksu
karnego
dotyczące kary
łącznej
obowiązujące od
(...) r. jeżeli
wszystkie kary
zostały
prawomocnie
orzeczone wobec
skazanego po
dniu wejścia
w życie tej
ustawy, który
miał miejsce (...) r.
Nie ulega więc
wątpliwości, iż
tenże przepis
przejściowy
wyłącza w takiej
sytuacji
stosowanie
zasady
określonej w art.
4 § 1 k.k.
Inna natomiast
sytuacja
zachodziłaby
wówczas, gdyby
tylko jedna z
kar, których
połączenie sąd
rozważa w
postępowaniu w
przedmiocie
wydania wyroku
łącznego, została
prawomocnie
orzeczona do
dnia (...) r.
albo po tej
dacie (patrz:
postanowienie
SN z dnia
13 października
2021 r., I
KZP 2/21, OSNK

2021/11-12/44).

W niniejszym przypadku właśnie taka sytuacja zachodzi, gdyż wyroki z punktów **I, II** (**A**), **III** i **IV** uprawomocniły się przed (...) r., natomiast wyroki z punktów **V** i **VI** uprawomocniły się po tej dacie. Sąd Okręgowy, łącząc według nowych zasad kary jednostkowe orzeczone wyrokami z punktów **IV, V** i **VI** zupełnie pominął pozostałe wyroki i co do nich w pkt 3 zaskarżonego wyroku łącznego umorzył postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k.

Jak już wyżej wskazano, w niniejszej sprawie Sąd I instancji zastosował przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą, tj.

w brzmieniu od
(...)r.

Należy podnieść,
iż w zakresie
interpretacji
przesłanek
określonych w
art. 85 §
1 k.k. trzeba
odwoływać się
do zasad
wypracowanych
przez
orzecznictwo,
jakie
obowiązywały w
okresie do (...)
r., kiedy w
takim samym
brzmieniu
obowiązywał
przepis art. 85
k.k. Zgodnie
więc z treścią
art. 85 § 1 k.k.
(jak i dawnego
przepisu art.
85 k.k.) karę
łącną orzeka
się wtedy, jeżeli
sprawca popełnił
dwa lub więcej
przestępstw,
zanim zapadł
pierwszy wyrok,
choćby
nieprawomocny,
co do
któregokolwiek z
tych
przestępstw,
przy czym za
podstawę kary
łącnej bierze się
kary z osobna
wymierzone za
zbiegające się
przestępstwa.

Zgodnie więc z brzmieniem tego przepisu zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa, co oznacza, że Sąd wydający wyrok łączny nie może rozpatrywać poszczególnych kar, orzeczonych jednostkowymi wyrokami, w różnych wariantach, by wymierzyć ostatecznie skazanemu karę łączną dla niego najkorzystniejszą.

Ten właśnie pierwszy wyrok powinien zatem być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie orzeczonych za nie kar węzłem wyroku

łącznego. Nie ma natomiast żadnych przeszkód prawnych, aby spośród skazań, których nie obejmie tak ukształtowany wyrok łączny, utworzyć kolejną grupę obejmującą skazania za czyny popełnione zanim zapadł kolejny "pierwszy wyrok" - oczywiście "pierwszy" z punktu widzenia tej kolejnej grupy przestępstw.

Dodać należy, że chociaż zwrot "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznego wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw, to jednak wyrokiem "pierwszym" może być również wyrok wydany później (po nim), a więc drugi, czy jeszcze dalszy, w zależności od

układu
procesowego.

Zbieg
przestępstw, jak
i kara łączna
są instytucjami
prawa
materialnego i
to nie
uwarunkowania
procesowe i do
tego niezależne
od sprawcy
(skazanego)
wpływają na
ich kształt a
wyrok łączny
służy jedynie do
realizacji prawa
materialnego, w
żadnej mierze go
nie modyfikując
(por. uchwała
składu siedmiu
sędziów SN z
dnia 25.02.2005
r. I KZP 36/04,
OSNKW 2005,
nr 2, poz. 13;
wyrok SN z dnia
1 sierpnia 2007
r., IV KK 195/07,
LEX nr 296718;
wyrok SN z dnia
21 stycznia 2008
r., V KK 212/07,
LEX nr 377209).

Należy przy tym
przypomnieć, iż
zgodnie z tymi
zasadami
połączeniu
podlegają kary
jednostkowe a
nie wymierzone
kary łączne.

Jak już
wskazano wyżej,
Sąd I instancji
wziął pod uwagę
jedynie wyroki
opisane wyżej w
punktach **IV**,
V i **VI**.
Patrząc tylko
na te wyroki
chronologicznie
pierwszy jest
faktycznie wyrok
z pkt **IV**, gdyż
zapadł (...) r.,
zaś przestępstwa
osądzone
wyrokami z
punktów V i VI
zostały
popelnione
przed tą datą.
Trzeba jednak
znów zauważyć,
iż w
rzeczywistości
pierwszym
chronologicznie
wyrokiem jest
wyrok z pkt I,
tj. z dnia (...) r.,
zaś przed
tą datą zostały
popelnione
przestępstwa
osądzone
wyrokami z
punktów II i
III a więc już
z tego powodu
umorzenie
postępowania w
tym zakresie nie
było
uzasadnione i
co do nich
zastosowanie
miałyby zasady
obowiązujące do

(...) r. W tym przypadku, stosując art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu do (...) r. można byłoby wymierzyć karę pozbawienia wolności w granicach od 5 lat do 11 lat (5 lat + 4 lata i 6 m-cy + 1 rok i 6 m-cy). Na tej podstawie, mając na uwadze okoliczności związane z jednej strony z różnych dobrem prawnym, w jakie te przestępstwa godziły, znaczną rozbieżność czasową w ich popełnieniu, jak również dotychczasową wielokrotną karalność skazanego a z drugiej strony dobrą opinię z miejsca wykonywania kary należałoby wymierzyć skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności. Dodając jednak do tego karę łączną wymierzoną przez Sąd I instancji 20 lat pozbawienia wolności

skazany miały do odbycia łącznie 27 lat kary, z zaliczeniem już odbytych okresów. Bez wymierzenia kary łącznej wynikającej z połączenia kar orzeczonych wyrokami w punktach **I**, **II** i **III** ten okres byłby jeszcze dłuższy, co bez wątpienia nie byłoby dla skazanego okolicznością korzystniejszą od rozwiązania zaproponowanego przez apelującego, którą jednak, z uwagi na konieczność orzekania zgodnie z zasadami prawa materialnego należy zmodyfikować. To znów oznacza, iż umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokami z punktów **I**, **II** i **III** nie mogło zostać zaakceptowane.

W tych zaś okolicznościach

należało
rozważyć
zastosowanie
przepisu art. 4
§ 1 k.k., mając
na uwadze różny
czas popełnienia
przez skazanego
przypisanych
mu przestępstw
(do (...) r.), jak
i różny czas
uprawomocnienia
się wyroków po
tej dacie i
przed tą datą
a także przed
(...) r. (patrz:
postanowienie
SN z dnia
16 lutego 2017
r., II KK
347/16, OSNKW
2017/8/42;
postanowienie
SN z dnia 23
marca 2016 r.,
IV KK 70/16,
LEX nr 2019577;
postanowienie
SN z dnia
13 października
2021 r., I
KZP 2/21, OSNK
2021/11-12/44).

Jak już wyżej
wskazano, w
niniejszej
sprawie według
skarżącego
obrońcy
powinny znaleźć
zastosowanie
przepisy
rozdziału IX
Kodeksu
karnego w
brzmieniu
nadanym ustawą

z dnia (...) r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), które weszły w życie z dniem (...)r. (art. 19 ust. 1 i art. 29 tej ustawy).

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 i 2 k.k. karę łączną orzeka się w sytuacji, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary (czytaj: kary jednostkowe) lub kary łączne za w/w przestępstwa. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż kara „podlegająca wykonaniu” w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. to taka, która ma zostać wykonana w całości lub w części a więc jest

to kara, która nie została jeszcze wykonana.

Trzeba jednak również pamiętać, iż zgodnie z obowiązującym wówczas przepisem art. 85 § 3 k.k. jeżeli po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu, przy czym nic nie stało na przeszkodzie, by tę karę połączyć w karę łączną z innymi karami, które także nie mogły być z w/w powodu połączone w karę łączną.

Według tego uregulowania kara łączna pozbawienia wolności, zgodnie z art. 86 § 1 i 4 k.k., mogła być orzeczona w granicach od najwyższej z kar

wymierzonych (łączych) do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

Trzeba wreszcie pamiętać o treści art. 19 ust. 1 tejże ustawy zmieniającej, z której wynikało, iż przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Na właściwe rozumienie tej potrzeby wskazuje natomiast Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2017 r., V KK 315/16, LEX nr 2203537.

Trzeba przy tym zauważyć, iż w niniejszej sprawie taka potrzeba rozważenia zastosowania różnych stanów prawnych zaistniała w związku z popełnieniem przed wydaniem wyroku z pkt **III** przestępstw osądzonych wyrokiem z pkt IV, który to wyrok uprawomocnił się po (...) r.

Mając więc na uwadze zasadę określoną w art. 4 § 1 k.k., którą należy zastosować zgodnie z poglądem wyrażonym przez apelującego, należy za apelującym stwierdzić, iż w tej sprawie najkorzystniejszym rozwiązaniem dla skazanego będzie wydanie orzeczenia przy zastosowaniu przepisów obowiązujących przed wejściem w życie aktualnie obowiązujących przepisów, tj.

według stanu na (...) r.

Tym samym, kierując się tymi zasadami Sąd Apelacyjny w pkt III lit. a wyroku połączył kary pozbawienia wolności: łączną opisaną wyżej pod literą **A** w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy oraz opisaną wyżej w pkt **III** w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy (granice tej kary od 6 lat i 6 miesięcy do 8 lat) i wymierzył skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności. Nie ulega bowiem, w świetle zawartych wyżej ustaleń, wątpliwości, iż kary te podlegają wykonaniu a w stosunku do nich nie zachodzi przypadek z art. 89 § 3 k.k. Jak już wspomniano wyżej, gdyby stosować do tych kar zasady obowiązujące do (...)r., to karę tę można byłoby orzec w granicach od 5 lat do 11 lat a więc co do zasady mniej

korzystnych z uwagi na górną granicę kary. Jednak ostatecznie kara łączna została ustalona w wymiarze 7 lat a więc w takim, jak to by miało miejsce przy stosowaniu zasad sprzed (...) r. Przy wymiarze tej kary uwzględniono dokładnie te same okoliczności, jakie wskazano wyżej przy rozważaniu tego wariantu, przy zastosowaniu reguł obowiązujących do (...) r.

Należy jednak podkreślić, iż nie można było przy tej karze łącznej uwzględnić kar orzeczonych wyrokiem opisanym wyżej w pkt **IV**, gdyż czyny, za które P. Z. został tym wyrokiem skazany zostały popełnione od (...) r. a więc po rozpoczęciu a przed zakończeniem odbywania kar orzeczonych wyrokami z

punktów **I** i **II** (a dokładniej mówiąc kary łącznej z wyroku łącznego opisanego wyżej pod literą **A**). Zachodzi w tym przypadku bowiem okoliczność, o której mowa w art. 85 § 3 k.k. Ta okoliczność również zachodzi w przypadku kar orzeczonych wyrokami wskazanymi wyżej w punktach V i VI.

Powyższe więc oznacza, mając na uwadze przepis art. 85 § 3 k.k., iż nie jest możliwe połączenie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach **IV**, **V** i **VI** z karami orzeczonymi skazanemu pozostałymi wyrokami.

Natomiast, mając na uwadze obowiązujący do(...) r. przepis art. 85 § 1 i 2 k.k. nic nie stało na przeszkodzie na etapie wyrokowania przez Sąd I

instancji, by orzec karę łączną wynikającą z połączenia podlegających wykonaniu kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach IV, V i VI. Wprawdzie Sąd I instancji tak uczynił, ale błędnie, z obrazą prawa materialnego i z niekorzyścią dla skazanego zastosował reguły obowiązujące od (...) r., co słusznie zakwestionował apelujący, o czym już wyżej wspomniano i czego Sąd Apelujący nie mógł zaaprobować.

Jednak na etapie postępowania odwoławczego, jak to przy ustaleniach faktycznych wskazano, kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego P. w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) została przez skazanego w

całości
wykonana w
okresie od(...) r.
Bez wątplenia
więc, kierując się
zasadami prawa
materialnego i
mając na uwadze
przepis art. 85
§ 1 i 2 k.k.
nie jest już
możliwe objęcie
tej kary węzłem
kary łącznej
z pozostałymi
podlegającymi
wykonaniu
karami
pozbawienia
wolności. Tym
samym co do
tej kary Sąd
odwoławczy był
zobligowany
wydać
orzeczenie
umarzające
postępowanie o
wydanie wyroku
łącznego na
podstawie art.
572 k.p.k., co
wymagało
uprzedniego
uchylenia
zaskarżonego
wyroku łącznego
w tej części, co
znalazło wyraz
w punkcie II
wyroku Sądu
Apelacyjnego.

Tym samym
zaistniały
podstawy do
połączenia
węzłem kary
łącznej kar
łącznych

orzeczonych
wyrokami Sądu
Okręgowego w
P. z dnia (...) r.
w sprawie (...)
(opisany wyżej
w pkt **IV**)
i z dnia (...)
(opisany wyżej
w pkt **VI**).
W tym zaś
przypadku karę
łącną można
było orzec w
granicach od 14
lat do 18 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności.

W ocenie Sądu
Apelacyjnego
wymierzona w
tym przypadku
kara łączna 15
lat pozbawienia
wolności,
oscylująca w
dolnej granicy
możliwej do
wymierzenia
kary łącznej a
więc
uwzględniająca
zarzut
apelacyjny
rażącej
niewspółmierności
kary jest w pełni
karą
wystarczającą
dla osiągnięcia
stawianych
przed karą
celów, w tym
zwłaszcza tych,
o których mowa
w art. 85a k.k.
Trzeba bowiem
pamiętać, iż choć

na niekorzyść
skazanego
przemawia
dotychczasowa
wielokrotna
karalność,
różnorodność
przestępstw, za
które został w
tych sprawach
osądzony, jak i
znaczna
rozpiętość
czasowa ich
popelnienia
(trzy
przestępstwa z
pierwszego
wyroku
popelnione
praktycznie w
tym samym
czasie w (...)
r. oraz trzy
przestępstwa z
drugiego wyroku
popelnione
również
praktycznie w
tym samym
czasie, tyle, że
w roku (...)
r.), to nie
można również
zapominać, iż
przebieg
resocjalizacji
skazanego
zmierza w
pożądanym
kierunku,
skazany cieszy
się w izolacji
penitencjarnej
pozytywną
opinią a przy
tym
deklaratywnie
krytycznie
odnosi się do

popelnionych czynów a poza tym nie może też z pola widzenia umykać fakt, iż P. Z. ma jeszcze do odbycia pierwszą z orzeczonych kar łącznych w wymiarze 7 lat. Skazany ma więc do odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze aż 22 lat, co bez wątpienia, przy rodzaju i ilości popelnionych przez niego przestępstw powinno osiągnąć wszystkie stawiane przed karą cele. Jednocześnie Sąd odwoławczy musiał zważać, aby ogólna dolegliwość tego wyroku nie była wyższa, mając przy tym na uwadze umorzenie postępowania w zakresie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz fakt wniesienia apelacji wyłącznie na korzyść skazanego a

co za tym idzie zasadę określoną w art. 434 § 1 k.p.k.

Jak już wyżej ustalono, skazany w przypadku wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W. z dnia (...) r. w sprawie (...) (opisanego wyżej pod literą **A**) odbywał karę, łącznie z zaliczeniem tymczasowego aresztowania, w okresach od (...) r., natomiast w przypadku wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) (opisanego wyżej pod pkt **III**) skazanemu zaliczono tymczasowe aresztowanie od (...) r., co także, poza treścią tego wyroku, wynika z opinii AŚ S. z (...)r. Tym samym te okresy, na podstawie art. 577 k.p.k. należało zaliczyć na poczet pierwszej kary łącznej, co znalazło wyraz w treści wyroku Sądu

<p>Apelacyjnego w pkt III lit. a.</p> <p>W przypadku drugiej kary łącznej należało na jej poczet zaliczyć okres od (...) r., co wynika z obliczenia kary (k. 64 akt (...)), jak i w/w opinii AŚ w S., co znów znalazło wyraz w pkt III lit. b wyroku Sądu Apelacyjnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej obejmującej niewykonane kary orzeczone wymienionymi wyżej wyrokami w punktach od I do VI, wymierzenie skazanemu poprzez zastosowanie zasady absorpcji kary poniżej maksymalnego zagrożenia ustawowego.</p> <p>2. uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

rozpoznanie Sądowi Okręgowemu w P..	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ad. 1. Wyżej, przy ustosunkowaniu się do zarzutów apelacyjnych, wykazano jego częściową zasadność zarówno w zakresie stosowania prawa materialnego, w tym zasady z art. 4 § 1 k.k. i regulacji prawnej obowiązującej do 23.06.2020 r. Również wymiar orzeczonej przez Sąd odwoławczy kary prawie nie odbiega od tego zaproponowanego we wniosku apelacyjnym, tj. w zakresie stosowania zasady bardziej zbliżonej do absorpcji (zwłaszcza w przypadku drugiej kary łącznej),	

wskazując przy tym, iż w tym układzie procesowym wymiar orzeczonych obu kar łącznych będzie w pełni wystarczający.

Ad. 2. Brak było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku łącznego i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z uwagi na brak ku temu przesłanek określonych w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Nie dotyczy

Zwięźle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.
**ZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

0.15.1.
**Utrzymanie w
mocy wyroku**

sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Utrzymano w mocy orzeczenie o kosztach sądowych (pkt 4).		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Co do orzeczenia o kosztach sądowych nie stwierdzono żadnych uchybień, jak również co do nich nie podnoszono jakichkolwiek zarzutów.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1 Zmiana wyroku dotyczy orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia		

<p>wolności, dokonanego w pkt 2 zaliczenia okresu odbywania kary pozbawienia wolności na poczet kary łącznej oraz umorzenia postępowania w pkt 3.</p>	
<p>Zwiąże o powodach zmiany</p>	
<p>Zmiany te związane są z uwzględnieniem zarzutów apelacyjnych, jak i z poczynionymi przez Sąd Apelacyjny ustaleniami, pozwalającymi na orzeczenie wobec skazanego dwóch kar łącznych, co znów wiązało się z prawidłowym zaliczeniem na ich poczet okresów odbywania kar a także związane są z koniecznością umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kary pozbawienia</p>	

<p>wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego P. w P. z dnia (...) r. w sprawie (...). Szczegółowo na ten temat wypowiedziano się wyżej w punkcie 3.</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>Nie dotyczy</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
O konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej objęcia karą łączną kary jednostkowej pozbawienia wolności, orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego P. w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) wypowiedziano się szczegółowo wyżej przy ustosunkowaniu się do zarzutu apelacyjnego.			
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	Zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na brak posiadania przez niego źródeł dochodów, jak i	

	trudną sytuację majątkową związaną z koniecznością wieloletniego pobytu w zakładzie karnym.
7. PODPIS	
P. M. M. Ś.M. K.	